

Съединени дела C-424/10 и C-425/10

Tomasz Ziolkowski и др. и Marlon Szeja

срещу

Land Berlin

(Преюдициално запитване,
отправено от Bundesverwaltungsgericht)

„Свободно движение на хора — Директива 2004/38/ЕО — Право на постоянно пребиваване — Член 16 — Законно пребиваване — Пребиваване, основано на националното право — Пребиваване преди присъединяването към Съюза на държавата на произход на съответния гражданин“

Заключение на генералния адвокат г-н У. Вот, представено на 14 септември 2011 г. I - 14038

Решение на Съда (голям състав) от 21 декември 2011 г. I - 14051

Резюме на решението

1. *Гражданство на Европейския съюз — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на територията на държавите членки — Директива 2004/38 — Право на постоянно пребиваване на гражданите на Съюза (член 7, параграф 1 и член 16, параграф 1 от Директива 2004/38 на Европейския парламент и на Съвета)*
2. *Гражданство на Европейския съюз — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на територията на държавите членки — Директива 2004/38 — Условия за правото на пребиваване въз основа на правото на Съюза (член 37 от Директива 2004/38 на Европейския парламент и на Съвета)*

3. *Гражданство на Европейския съюз — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на територията на държавите членки — Директива 2004/38 — Право на постоянно пребиваване на гражданите на Съюза (член 7, параграф 1 и член 16, параграф 1 от Директива 2004/38 на Европейския парламент и на Съвета)*

1. Член 16, параграф 1 от Директива 2004/38/ЕО относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки трябва да се тълкува в смисъл, че не може да се счита, че гражданин на Съюза, който е пребивавал на територията на приемащата държава членка повече от пет години единствено на основание на нейното национално право, е придобил правото на постоянно пребиваване съгласно тази разпоредба, при положение че по време на това пребиваване той не е отговарял на посочените в член 7, параграф 1 от същата директива условия.

параграф 1 от нея. Ето защо пребиваване, което е в съответствие с правото на държава членка, но не отговаря на посочените в член 7, параграф 1 от Директива 2004/38 условия, не може да се разглежда като „законно“ пребиваване по смисъла на член 16, параграф 1 от нея.

(вж. точки 34, 46, 47 и 51; точка 1 от диспозитива)

Наистина, като се вземат предвид контекстът, в който се използва Директива 2004/38, и преследваните от нея цели, понятието за законно пребиваване, което се включва в изреча „които са пребивавали законно“, съдържащ се в член 16, параграф 1 от Директива 2004/38, трябва да се разбира като пребиваване, което отговаря на предвидените в тази директива условия, поспециално на тези, посочени в член 7,

2. Член 37 от Директива 2004/38 относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки предвижда единствено че тази директива допуска в правото на държавите членки да се въведе по-благоприятен режим от този, установен с разпоредбите на тази директива. Това обстоятелство обаче изобщо не означава, че по-благоприятните разпоредби

трябва да бъдат включени във въведената с тази директива система.

Всяка държава членка обаче следва да реши не само дали да въведе такъв режим, но и какви ще бъдат условията и последиците от него, по-специално що се отнася до правните последици на правото на пребиваване, предоставено единствено на основание на националното право.

(вж. точки 49, 50)

3. При липсата на специални разпоредби в акта за присъединяване периодите на пребиваване на гражданин на трета държава на територията на държава членка преди присъединяването на тази трета държава към Европейския съюз трябва да се вземат предвид за целите на придобиването на правото

на постоянно пребиваване на основание член 16, параграф 1 от Директива 2004/38 относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, ако те са осъществени в съответствие с посочените в член 7, параграф 1 от тази директива условия.

Във връзка с това, доколкото заинтересованото лице е в състояние да докаже, че тези периоди на пребиваване отговарят на посочените условия, отчитането на посочените периоди от датата на присъединяването на съответната държава членка към Съюза води не до придаване на обратно действие на член 16 от тази директива, а само до признаване на последици към настоящия момент от фактическо положение, възникнало преди датата на транспониране на тази директива.

(вж. точки 62 и 63; точка 2 от диспозитива)